Усміх пославши в останнім промінні,
Згинуло радісне літо;
Дощик уїдливий, дощик осінній
Сіється, наче крізь сито.

Сонце не вийде, не виглянуть зорі,
Мов поховались в будівлі;
Сіється, сиплеться дощик надворі,
Падає, капає з крівлі.

Сиплеться дощик, як з прірви безодні;
Стелються сиві тумани,
Сумно схилились дерева холодні,
Мокнуть діброви й поляни.

Вгору туман піднімається срібний,
Хмарками-смужками в'ється;
Дощик осінній, уїдливий, дрібний
Падає, сиплеться, ллється.

***

Джерело: друковане видання.